

آينه ديروز

کیمیان

یازگیری نهضت آزادی از باند مهدی هاشمی معدوم

رئیس گروهک نهضت آزادی می‌گوید: «مدرسین جوانی که در حوزه رشد کرده‌اند باید برای انتخابات خیرگان کاندیدا شوند».

ابراهیم یزدی که طبق اسناد لانه جاسوسی و اظهارات برخی مقامات آمریکایی، جزو «رابطین خوب آمریکا» و «کسی که تا دلشان بخواهد آمریکایی است» ازبای می‌شود، در مصاحبه با ایلنا در مورد حضور اصلاح‌طلبان در انتخابات آتی مجلس گفت: باید همه در انتخابات شرکت کنند. هرکسی که در خود صلاحیت حضور در انتخابات را می‌بیند و شرایط را برای حضور خود مساعد استنباط می‌کند، باید برای انتخابات مجلس پیش‌رو حضور یابد، صرف‌نظر از اینکه تأیید صلاحیت می‌شود یا خیر.

وی با اشاره به هم‌زمانی انتخابات مجلس دهم با انتخابات خیرگان رهبری، گفت: معتقدم مدرسین جوانی که در حوزه رشد کرده‌اند، باید برای انتخابات کاندید شوند و اگر قرار است اصلاحاتی انجام شود در چارچوب این مجموعه اصلاحات ممکن است و جز با مشارکت مستقیم و دائم هم نمی‌شود اعمال اصلاحات کرد و جلو انحرافات را گرفت و اشکالات را مرتفع کرد. با عنایت به سوابق خیانت نهضت آزادی جای سؤال است که این گروه‌های آمریکایی با نقاب اصلاح‌طلبی کدام هدف را دنبال می‌کند و ابراهیم یزدی آدرس کدام مدرسین جوان را می‌دهد؟

مهدی هاشمی معدوم که بیت آقای منتظری را قبضه کرده بود، در اعتراف‌ات خود تصریح می‌کند که سعی داشت با ایجاد برخی گروه‌های مجعول، در برابر «جامعه مدرسین» موازی‌سازی کرده و ایجاد انحراف نماید.

جمهوری اسلامی

سرکرده گروهک تروریستی «جیش الاسلام» حاضر در سوریه برای کسب حمایت نظامی از آنکارا، وارد اسلامبول شد. وبگاه خبری «الحدث نیوز» گزارش داد «بهران علوش» اکنون در اسلامبول حضور دارد و حمایت نامحدود ترکیه از گروه‌های تروریستی به ویژه «جبهه النصرة» در «ادلب» سبب شده است که وی در این زمان وارد اسلامبول شود. بعضی از پایگاه‌های رسانه‌ای وابسته به معارضان، تصاویری را از حضور علوش در اسلامبول منتشر کردند که در حال دیدار با «شیخ الرفاعی» و شماری از علمای وابسته به اخاء المسلمین است.

زنگ

در مصاحبه با محمد هاشمی خاطرات جدید هاشمی منتشر می شود
خاطرات ایشان مربوط به امروز نیست و در گذشته رخ داده و برای همان دوران است و ازآنجایی‌که ایشان همواره وقایع روز را یادداشت می‌کردند، این موضوع به نگارش وقایع در همان زمان‌ها برمی‌گردد و در مقاطع مختلف، به فراخور حوادث و مسائل روز جامعه بازگو می‌کنند. آقای هاشمی بعضا خاطرات خود را بیان می‌کند و بیان خاطرات ایشان از تاریخی است که گذشته و صرفا بخشی از مسائلی را که در گذشته اتفاق افتاده، بیان می‌کنند و نه تمام آنها را. / ایشان به اقتضای موضوع و مسائلی که درحال‌حاضر پیش می‌آید، مطالبی را از خاطرات خود بیان می‌کند و به‌هرحال بر حسب ضرورت که خودشان تشخیص می‌دهند مطالبی را عنوان می‌کنند./
تاکتور بسیاری از خاطرات ایشان به‌صورت سال‌به‌سال چاپ شده است و انتشار یافته است. هم‌اکنون در حال تدوین بخش‌های دیگری از خاطرات خود هستند و با اتمام تدوین آنها به چاپ می‌رسد؛ این موضوع اکنون در دست انجام است.

لنت

گفت‌وگوی «اعتماد» با سیروس ناصری، عضو تیم مذاکره‌کننده در دوره اصلاحات:

– هم عزت داریم، هم مردم شادند توافق را «ذلت» بخوانیم

– قانون انرژی اتمی آمریکا اصولا در مورد کشورهایی مطرح می‌شود که قرار است آمریکا با آنها همکاری هسته‌ای داشته باشد.

– انتشار فکث‌شیت از جانب آمریکایی‌ها علامت این است که آمریکایی‌ها در این تفاهم، امتیازهای بسیار زیادی داده‌اند و نیازمند توجیه خود هستند.

– بزرگ‌ترین عقب‌نشینی آمریکا در پذیرش غنی‌سازی بود و پس از آن هم در جزئیات در تمام موارد، آمریکایی‌ها عقب‌نشینی داشته‌اند.

– تمام خط قرمزهایی که تیم مذاکره‌کننده ایران ترسیم کرده بود، توسط تیم آمریکا پذیرفته شده است.

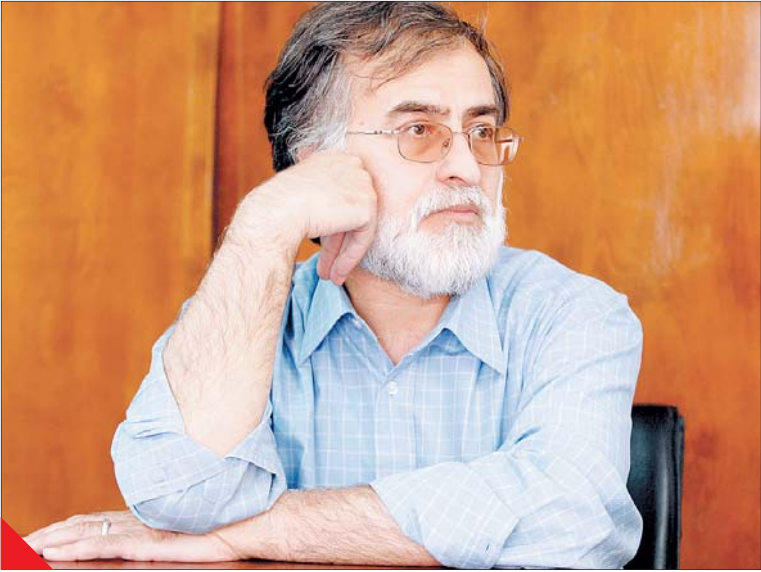
– در یک دوران طولانی حداقل شش‌ساله در دولت گذشته، مهار کار در دست طرف مقابل بود و طرف مقابل بود که صحنه‌گردانی مذاکرات را در دست داشت.

– در دولت قبل در جریان مذاکرات، اتفاق عمده سیاسی رخ نمی‌داد که اطلاع‌رسانی شود.

– در دولت قیل یک‌بار در ژنو، مذاکره‌کنندگان انتقال مواد از ایران را پذیرفتند و یک‌بار هم در المانی ۲، تعطیلی کامل فردو را پذیرفته بودند.

محمد عطریانفر در گفت‌وگو با «شرق» از مخاطرات هزینه‌های غیرشفاف در انتخابات می‌گوید

دوپینگ اقتصادی برای مقاصد سیاسی

محمد عجب‌آلی

بین تک‌تک کسانی که مخاطب آنها قرار می‌گیرند، تقسیم‌کنند. درحالی‌که رژیم تبلیغاتی و ترویجی نامزدها در جامعه شهری تا حدی متفاوت است.
ک منظور شما در دوران تبلیغات انتخابات است اما پیش از آن چطور؟ اصلا نحوه ورود این پول‌ها و رسیدن آن به دست یک نامزد چگونه است؟
آن را هم توضیح خواهم داد. در جوامع سنتی، رابطه‌ای که بین انتخاب‌شونده و انتخاب‌کننده برقرار می‌شود، نسبتی یک‌به‌یک است و کسی که برای نوع جوامع قصد نمایندگی دارد، مایل است پیامش را به‌صورت توده‌ای و مستقیم به مخاطبان‌ش برساند. محافل این گروه؛ مساجد، محافل و اجتماعات دسته‌جمعی و قبیله‌ای است و به‌معنای شبکه‌ای و سازمانی کمتر عمل می‌کنند؛ هرچند از آن هم مختصری بهره‌مند می‌شوند، ازاین‌حیث علاقه‌مند به مصرف منابع به‌طور مستقیم برای مخاطبان‌شان هستند و درعین‌حال وعده‌هایی نسبت به آینده می‌دهند که بیشتر اوقات غیرعملی است. یعنی انتخاب‌کننده حس می‌کند نامزد موردنظرش در پارلمان، همه زندگی اوست و منافع آتی و مقدرات منطقه‌ای در دست اوست.
ک و در این حالت، کاندیدایها وعده‌های منطقه‌ای و غیرواقعی می‌دهند.

بله، وعده‌هایی غیرعملی و غیرقابل‌اجرا و حتی خارج از چارچوب مقدرات و توان کشور می‌دهند. این نکته نیز لحاظ نمی‌شود که حتی تمام این انتظارات باید به تصویب اکثریت قاطعی از نمایندگان برسد و به‌صرف خواست یک نماینده، هر انتظاری امکان‌پذیر نیست. متأسفانه برخی نمایندگان این گروه بدون حس مسئولیت و تعهد، سخاوتمندانه وعده می‌دهند. دراین‌میان البته از روش تخریبی علیه رقیب هم بهره می‌برند؛ هرچند سال‌هاست این عارضه کمتر شده است.
ک ببینید وقتی از این نمایندگان سؤال می‌شود که هزینه‌های نامزدمنام صرفا روند ورود منابع مالی شفاف یا سخت‌تر شود، ولی صددرصد پاک نمی‌شود و از بین نمی‌رود.

بله، همین‌طور است، از بین نمی‌رود.
ک مثال مشخصی که وجود دارد، مورد آقای رحیمی است که توانست بدون کمترین دردسری به ۱۷۰ نامزد انتخاباتی، کمک مالی کند. شاید در صورت حزبی‌شدن ساختار انتخاباتی، چنین پرداخت‌هایی سخت‌تر شود. تفاوت در این است وقتی کسی برای ارتکاب تخلف مالی در عرصه انتخابات و رقابت‌ها به فضای عمومی وارد می‌شود و هرکس هرگونه که خواست عمل کند، عمق تخلف کمتر، اما سرعت تخلف بیشتر خواهد بود، ولی وقتی کسی اقدام خود را سامان‌مند می‌کند و قالب‌هایی را تحت عنوان حزب و ساختارهای سیاسی بر افراد مستقر می‌کند، سرعت تخلف کاهش پیدا می‌کند، اما ممکن است عمق تخلف بیشتر باشد. در این مورد سازوکارهایی که می‌تواند احزاب را از تخلف مصون و از خطا باز بدارد سازوکارهایی هست که در دنیا به آن توجه شده است، فرض کنید قوانینی که در انتخابات مورد نظر حاکم است بر این اساس استوار است کسانی که می‌خواهند از حزبی حمایت کنند باید منابع مالی کاملا شفاف داشته باشند و حجم پرداخت‌ها نیز باید محدود و مشخص باشد، خود این کنترل‌ها به شما درس‌های زیادی می‌دهد؛ اول اینکه کسی که ۵۰ یا ۳۰ دلار به حزب کمک می‌کند توقع راک بزرگی از شما ندارد، دوم اینکه وقتی فرد می‌داند که نمی‌تواند انتظاری خاص داشته باشد یا کمکی به حزب نمی‌کند یا اگر همراهی‌کند از روی اعتقاد و علاقه‌اش مساعدت می‌کند، سوم اینکه کسانی که در جایگاه استفاده‌کنندگان از پول قرار گرفته‌اند باید هزینه‌کردهایشان را اعلام کنند و نهادهای مسئول متعهداند بگویند که این پول از کجا آمده و کجا هزینه شده است. از این نقطه که عبور کنیم، حزب برای تأمین نیازهای مالی و اقتصادی خود شاید منابع مالی خاصی در اختیار داشته باشد که این مشکی ایجاد نمی‌کند...

انتخاب‌شوندگان از ابزارهای رسانه‌ای واسطه استفاده می‌کنند: سخت‌افزاری و نرم‌افزاری و اخیرا از شبکه‌های مجازی اجتماعی به این منظور کمک می‌گیرند. برای تأمین هزینه‌ها، این گروه نیز مانند نامزدهای حوزه‌های روستایی نیاز به کمک افراد متمول و متنفذ دارند، هزینه تبلیغاتی در شهرهای بزرگ بسیار بیشتر از شهرهای کوچک است؛ یعنی می‌توان گفت رویکرد جلب درآمد این دو گروه نامزدها مشابه و مانند هم است، با این تفاوت که برخلاف کاندیدها در شهرهای کوچک، آنها به مقدار بیشتر و پول کلانی نیاز دارند. طبعاً کسی هم که منبع تأمین مالی این نامزدهاست، متقابلا انتظارات بزرگ‌تری دارد و امید کمک‌کنندگان این است که شخص انتخاب‌شده، بتواند با استفاده از مزایا و قدرتش، موقعیتی را برایشان فراهم کند که برخلاف روندهای معمولی، به آنها اجازه اعمال‌نفوذ خاص و ویژه‌ای را بدهد. رویکرد حامیان مالی در شهرهای کوچک، بیشتر روی این متمرکز است که می‌خواهند در منطقه خودشان، آنها و مردم از امکاناتی برخوردار شوند و این نماینده، باید این کار را انجام دهد؛ اما در محیط‌های شهری و بزرگ‌تر، اساسا افراد به اینکه نمایندگان بخواهند کاری این‌چنینی انجام دهند، دل نمی‌بندند، هرچند در این مواقع هم خواسته‌هایی وجود دارد، ولی عموما نماینده را به عنوان پل ارتباطی می‌بینند، فارغ از اینکه در پارلمان است یا در نهاد دولت، انتظار دارند نماینده در رابطه با قطب‌های اقتصادی و مالی و بانکی بتواند به عنوان پیونددهنده، ارتباط او را با نهادهای قدرت سیاسی و اقتصادی برقرار کند که شخص بتواند از مزایای آن برخوردار شود. تمامی این اتفاقات چه در ابعاد کوچک و چه در ابعاد بزرگ، دچار اشکال هستند، روافقی می‌خواهم این پیام را منتقل کنم که برخی نامزدهای پیروز در شهرهای بزرگ، در این سطح وامدار هستند و خطای خروجی البته بسیار بزرگ‌تر است. در حالی که برای نامزدهای حوزه‌های کوچک‌تر منافع، کمتر خصوصی است، ولی در محیط‌های بزرگ‌تر، معمولا منافع معطوف به افرادی خاص است. حال چه باید کرد؟ در این حوزه [مردم‌سالاری] ما تجربه‌های زیادی در سطح دنیا داریم و در مقام استعاره مردم‌رایی و برایای نظام‌های دموکراتیک با تجربه‌های در دسترس زیادی روبه‌رو هستیم که می‌توان از آن استفاده کرد.

ک اگر شما بگویید تنها راه‌حل، روی آوردن به رفتارهای شفاف حزبی است، گفته می‌شود در کشورهایی که ساختار انتخاباتی شفاف حزبی است هم شاید چنین مسائلی هستند. شما این نوشته شده بود در هند و آمریکا هم بحث پول‌های کثیف در احزاب مطرح است و بالاترین آمار ردوبدل این پول‌ها در آنجا وجود دارد.

ممکن است نهادهی حزبی در هند با آمریکا هم آلوده شود، اما نکته مهم این است که به هر حال در کام اول برای رفع این نوع معضلات باید برپایه اخلاق، روابط و رفتار عناصری که علاقه‌مند به مشارکت و تلاش سیاسی در عرصه قدرت هستند، نظام‌مند شده و سازوکارهایی برای آن تدوین شود.
ک شاید بتوان گفت با چارچوب‌های قانونی نام‌نماد صرفا روند ورود منابع مالی شفاف یا سخت‌تر شود، ولی صددرصد پاک نمی‌شود و از بین نمی‌رود.

بله، همین‌طور است، از بین نمی‌رود.
ک مثال مشخصی که وجود دارد، مورد آقای رحیمی است که توانست بدون کمترین دردسری به ۱۷۰ نامزد انتخاباتی، کمک مالی کند. شاید در صورت حزبی‌شدن ساختار انتخاباتی، چنین پرداخت‌هایی سخت‌تر شود.

تفاوت در این است وقتی کسی برای ارتکاب تخلف مالی در عرصه انتخابات و رقابت‌ها به فضای عمومی وارد می‌شود و هرکس هرگونه که خواست عمل کند، عمق تخلف کمتر، اما سرعت تخلف بیشتر خواهد بود، ولی وقتی کسی اقدام خود را سامان‌مند می‌کند و قالب‌هایی را تحت عنوان حزب و ساختارهای سیاسی بر افراد مستقر می‌کند، سرعت تخلف کاهش پیدا می‌کند، اما ممکن است عمق تخلف بیشتر باشد. در این مورد سازوکارهایی که می‌تواند احزاب را از تخلف مصون و از خطا باز بدارد سازوکارهایی هست که در دنیا به آن توجه شده است، فرض کنید قوانینی که در انتخابات مورد نظر حاکم است بر این اساس استوار است کسانی که می‌خواهند از حزبی حمایت کنند باید منابع مالی کاملا شفاف داشته باشند و حجم پرداخت‌ها نیز باید محدود و مشخص باشد، خود این کنترل‌ها به شما درس‌های زیادی می‌دهد؛ اول اینکه کسی که ۵۰ یا ۳۰ دلار به حزب کمک می‌کند توقع راک بزرگی از شما ندارد، دوم اینکه وقتی فرد می‌داند که نمی‌تواند انتظاری خاص داشته باشد یا کمکی به حزب نمی‌کند یا اگر همراهی‌کند از روی اعتقاد و علاقه‌اش مساعدت می‌کند، سوم اینکه کسانی که در جایگاه استفاده‌کنندگان از پول قرار گرفته‌اند باید هزینه‌کردهایشان را اعلام کنند و نهادهای مسئول متعهداند بگویند که این پول از کجا آمده و کجا هزینه شده است. از این نقطه که عبور کنیم، حزب برای تأمین نیازهای مالی و اقتصادی خود شاید منابع مالی خاصی در اختیار داشته باشد که این مشکلی ایجاد نمی‌کند...

ادامه درصفحه ۷

سیاست

محمد عطریانفر در گفت‌وگو با «شرق» از مخاطرات هزینه‌های غیرشفاف در انتخابات می‌گوید

و زحمت است. اولین مسئولیت به دوش دریافت‌کنندگان مجوز، این است که در مقام تأمین منافع مردم و در برابر نظام سیاسی بفهمند چه تکالیفی بر دوش آنهاست، تا بتوانند مطالبات و منافع مردم را به‌صورت کمی‌وکیفی تأمین و ارتقا دهند و متقابلا، حاکمیت که مجوز را صادر می‌کند، باید ملزوم به تکالیفی، ازجمله تأمین امنیت احزاب باشد و مسیر تحقق آرمان‌های ملت را از رهگذر فعالیت سیاسی آنها هموار کند؛ البته در شرایط موجود، احزاب و دولت، گرفتار یک سوءتفاهم بزرگ هستند. باین‌اوصاف، وقتی پایه سیاست‌ورزی در ایران از هر دو سو دچار اشکال است و روند سیاسی منجر به آزمون انتخاباتی هم دچار اشکال است، گرفتاری‌های عدیده‌ای، ازجمله ورود پول‌های کثیف، موضوعیت پیدا می‌کند. ورود پول‌های کثیف، ماجراجی است برای نزاع و تقابل بین گروه‌های ناقص و ضعیف. تخلف در برابر تخلف. اشکال هست و به برگزاری آزمون انتخاباتی هم دچار اشکال است و شیوه عملیاتی کردن آن است که برای پوشاندن نقص‌ها و کم‌کاری‌های تشکیلاتی خود، به‌سمت نوعی دوپینگ مالی و سوءاخلاق سیاسی تمایل می‌شوند. پول کثیف اینجاست که خود را نشان می‌دهد، بی‌تردید در توجیه سیاسی مردم در انتخابات، پول از اخف عوامل محسوب می‌شود. درحالی‌که اصلی‌ترین رکن سیاست‌ورزی، قدرت اقناع شهروندان است. اینکه ما بتوانیم با بیان و عمل سیاسی، جامعه مخاطب را به‌سمت گروه سیاسی خود هدایت کنیم تا مردم بتوانند فراخ از امتیازهای مالی، به گروه یا اندیشه‌ای گرایش پیدا کنند که واقعا طالبانند؛ اما به علت ضعف در مبانی و کاستی در مقدمات، جریان‌های سیاسی به‌سمت مسکن‌ها می‌روند.

ک بهتر است کمی وارد مصادیق و فرایند توزیع پول کثیف شویم. اصلا هزینه‌های انتخاباتی نامزدها به اعتقاد شما چه فرایندی را از ابتدا تا حضور لحظه‌ای پیدا کنند و پیروزی را هم به چنگ آورند. از باب تفهیم بیشتر، این امر را تشبیه می‌کنیم به رقابت دو دانشجو. دانشجویی در طول سال درس می‌خواند و تلاش می‌کند، دانشجوی دیگری همین فرصت را از دست می‌دهد و زمان خود را به رفاه و علیه‌تطلبی می‌گذراند و زحمت نمی‌کشد و در جلسه امتحان می‌خواهد در برابر رقیب کم نیابد، بنابراین به تقلب روی می‌آورد. ظاهر امر هم با هم تفاوتی ندارد. دو دانشجو ظاهرا با هم رقابت می‌کنند؛ اما در پس ماجرا دانشجویی با یک پیشینه مطالعاتی و تلاشی شرافتمندانه در آزمون شرکت کرده و دیگری به روش نامشروع در مقام کسب موقعیت، گاهی در برخی موارد سیاست‌ورزی‌ها و آزمون‌های انتخاباتی ما تقریبا به همین منوال است. این ضعف سیاسی، هم در ساختار و هم در اندیشه و رفتار، خود را بارها نشان داده است. کسانی تصور می‌کنند سیاست‌ورزی و اندیشمندی، امری ذاتی است و شان سیاسی برای برخی، امری مادرزاد است، یعنی چون من مایلیم که مرا اندیشمند بنامند، پس اندیشمند هستم، من حق سیاست‌ورز و صاحب تفکر سیاسی هستم، من حق دارم بدون تلاش و پیشینه لازم و تحمل رنج در رقابت‌های سیاسی و انتخاباتی شرکت کنم، حق دارم کرسی قدرت را به‌دست گیرم؛ درحالی‌که اساسا فایده صلاحیت اولیه با کتشیابی لازم هستم.

ک یا چه روش‌هایی این پول‌ها وارد شده و چطور مصرف می‌شوند. ظاهر قضیه این است که هزینه‌ها، صرف چاپ پوستر و عکس و نهایتا همایش‌های انتخاباتی می‌شود.

در جامعه سیاسی و عرف انتخاباتی ایران، از همان کام اول، جامعه دو پاره می‌شود: پاره‌ای فضاهای جمعیتی دورافتاده و روستایی است که از مناسبات زندگی شهری فاصله دارند و روابط و زندگی ساده‌ای دارند. مردم از نزدیک یکدیگر را می‌شناسند و پیوندهای خونی و قبیله‌ای دارند و پاره دیگر هم اجتماع شهری است. فضایی که در آن، رابطه انتخاب‌شونده و مردم از طریق حامل‌های تبلیغی و رسانه‌ای برقرار می‌شود. در حوزه روستاها و شهرهای کوچک، افراد به‌واسطه روابط سنتی خود در مقام انتخاب‌شوندگی ظاهر می‌شوند. رویکرد، هزینه‌کرد و مسائل جانبی‌شان با روند حاکم بر شهرهای بزرگ متفاوت است. در ایران بیش از ۶۰ درصد انتخاب‌شوندگان از آن حوزه اول، یعنی روستاها و شهرهای کوچک و ۴۰ درصد انتخاب‌شوندگان متعلق به حوزه‌های بزرگ‌تر شهری هستند. رویکرد، هزینه‌کرد و رفتار تبلیغاتی این دو فضا، متفاوت است. گروهی که خود را برگزیده و برگشیده فضاهای محدود می‌دانند، بیشتر علاقه‌مندند منابع مالی‌ای را که در اختیار می‌گیرند، به‌صورت وسیع و بسیط برای جذب آرا

محمد عجب‌آلی در جریان انتخابات

آينه ديروز

۹سال پیش درچین روزی

- از سوی احمدی‌نژاد مطرح شد: پیشنهاد فروش نفت ارزان به کشورهای فقیر (وی در توضیح بیشتر این پیشنهاد اظهار داشت: کشورهای تولیدکننده نفت به‌ویژه اعضای اوپک می‌توانند با تعیین سهمیه، نفت را به‌نحوی عرضه کنند که با نرخ مناسب‌تری به دست مصرف‌کنندگان ضعیف و فقیر برسد و بدین‌منظور پیشنهاد ما این است که صندوقی تأسیس شود تا کشورهای صادرکننده نفت قسمتی از مازاد درآمد خود ناشی از افزایش قیمت نفت را به آن واریز کرده و از طریق این صندوق، فشار وارده به کشورهای ضعیف جبران شود)
- تشکیل کارتل انرژی لاتین

اخبارات

- احمدی‌نژاد برگسترش روابط دو جانبه ایران و کلمبیا تأکید کرد
- استاندار تهران در سمینار مشترک با فرمانداران شهرستان‌های استان تهران، اعلام کرد- مبارزه با زمین‌خواری از اصلی‌ترین برنامه‌های استانداری در سال‌جاری است
- نخستین اوراق تسهیلات مسکن اردبیهشت واگذار می‌شود
- کمک ۵۰۰ هزار دلاری صندوق اوپک به زلزله‌زدگان لرستان
- نفت به قیمت بی‌سابقه ۷۴ دلار رسید
- رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی: صندوق مهر رضا از مشارکت در فعالیت‌های اقتصادی و تجاری منع شد

سروش

- رنو در تعلیق- مقامات ایرانی دیروز از لغو قرارداد تولید ۹۰۰ در ایران خبر دادند، اما سخنگوی رنو این خبر را تکذیب کرد
- پایان نشست ۵+۱- تحریم ایران رای نیاورد
- سعدی را با خود سعدی بشناسیم- یادداشتی از دکترتضیاء موحّد
- [سرفاله] عراق و موازنه جدید سیاسی در جهان عرب- دکتر سیدمحمدحسین عادلّی

ایران

- ازروز شنبه آغاز می‌شود- تیم ملی با ۲۶ بازیکن به جام جهانی می‌رود
- با ورود دیپلمات‌های ایران آغاز شد- مذاکره با اروپایی‌ها درمسکو- شیراک، با حق مشروع ایران در دستیابی به انرژی هسته‌ای برای اهداف صلح‌آمیز مخالفتی نداریم
- رهبرمعلم انقلاب: فرماندهان ارتش برای کیفیت یگان‌ها تلاش کنند
- رئیس جمهوری در جمع وزيران و استانداران اعلام کرد- پیشنهاد تهران برای کاهش فشار قیمت نفت بر کشورهای فقیر

کیمیان

- در برابر طلا و ۶ ارز معتبر جهانی اتفاق افتاد- کاهش چشمگیر ارزش جهانی دلار
- دیدار فرماندهان ارتش با رهبر انقلاب
- رئیس‌جمهور: استانداران در عزل‌ونصب‌های نامناسب تجدیدنظر کنند
- در اثر انفجار در مسیر کاروان نظامیان رخ داد- هلاکت ۱۰ تنفکدار اشغالگران در شمال بغداد

جمهوری اسلامی

- علیرغم تلاش واشگتنن برای توقف غنی‌سازی اورانیوم در ایران صورت گرفت- تاکامی آمریکا در نشست مسکو
- قیمت سکه در بازار بین ۱۰ تا ۴۰ هزار تومان کاهش یافت
- حمایت ۶ گروه فلسطینی مبارز از حماس
- دومین تجمع اعتراض‌آمیز علیه بدحجابی در مقابل مجلس

خبر

آیت‌الله‌نمازی:

نباید به افرادی که دنبال کاسی هستند اجازه ورود به انتخابات داده شود

- خبرگزاری رسا: آیت‌الله عبدالنبی نمازی، نماینده ولی فقیه در کاشان، گفت: در نظام اسلامی و نظام ولایتی دورکن بیشتر نداریم؛ یکی امامت و دیگری ملت است و هیچ‌کس دیگری شایستگی اینکه بخواهد به جامعه خط بدهد ندارد، ملت خط خود را از امامت و ولایت و رهبری می‌گیرند و این تدبیر توحیدی است و سلیقه شخصی نیست. نماینده تهران در مجلس خیرگان همچنین مسئولیت فعالان در دانشگاه را خطیر خواند و با تأکید بر اینکه آینده در انتظار حسن تدبیر ما است، یادآور شد: در سال جاری دو انتخابات مهم مجلس خیرگان رهبری و مجلس شورای اسلامی را در پیش‌رو داریم که برای هر دو انتخابات حساس پیش‌رو، عده‌ای از هم‌اکنون درحال برنامه‌ریزی هستند. نباید به افرادی که به دنبال کاسی و مسائلی غیر از منافع ملی هستند، اجازه ورود به عرصه انتخابات داده شود.